

Lazarus, broeder van Martha en Maria..

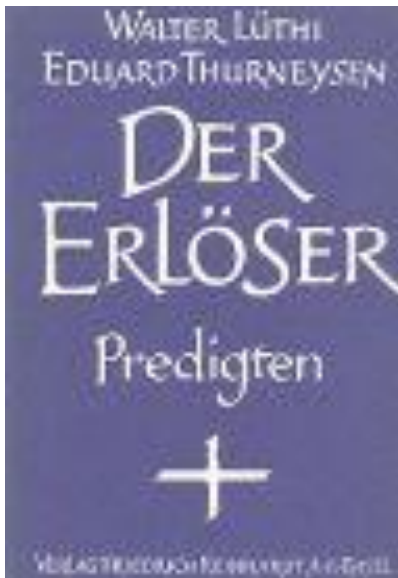
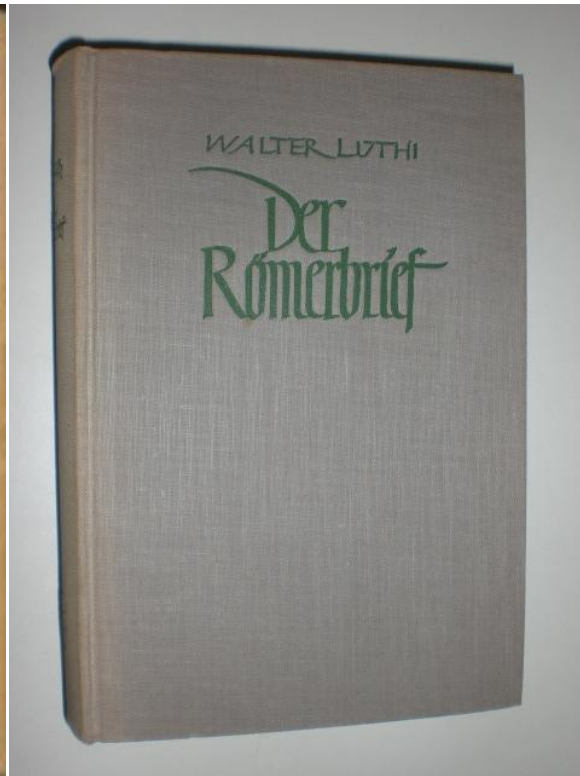
Wonderlijk, die Lazarus! Hij is in het Evangelie een merkwaardig stille verschijning. Hoeveel wij ook van hem weten, wij horen geen enkel woord uit zijn eigen mond. Hij is opvallend stom, deze broeder! Wij weten er helemaal niets

van, wat deze Lazarus gezegd of ooit gepresteerd heeft in zijn leven, wij horen steeds maar weer wat anderen zeggen en voor hem doen. Wij weten van hem alleen dat hij ziek was, dat hij gestorven was, dat hij at en dronk en dat Jezus hem liefhad en redde. Maar juist door deze absolute uitschakeling van alle eigen doen en van alle eigen wezen, wordt Lazarus tot een van de zuiverste en machtigste Christusgetuigen van alle tijden. Wij denken altijd, dat wij God alleen kunnen dienen en Hem eer geven door wat wij doen en geven. Maar hier zien wij, dat men ook een Godsgetuige kan zijn door wat men ontvangt en met zich laat gebeuren. O, deze stille, bijzonder stille broeder Lazarus, wat een sprekende Christusgetuige is hij toch geworden doordat de liefde van Christus in hem openbaar is geworden. Er leven vele dergelijke Lazarus-broeders en Lazarus-zusters hier en daar in inrichtingen, tehuizen voor ouden van dagen en asyls, schepselen, wier bestaan alleen nog deze ene zin en deze ene betekenis heeft, dat zij eenvoudig bestaan en dat de liefde Gods in hen openbaar wordt. Zieken, ongeneeslijken, die jarenlang of een levenlang er eenvoudig maar zijn om zich te laten helpen, liefhebben, door anderen te laten verplegen en onderhouden en dragen terwille van die Christus, van Wien er staat, dat Hij Lazarus liefheeft. Er zijn vanmorgen onder ons chronisch zieken, die hun halve leven lang van zichzelf niets anders hebben kunnen zeggen dan: Ik ben ziek en zwak en hulpbehoevend, en Christus heeft mij lief. En er zijn verwanten van zulke zielen hier, die sinds een kwart-eeuw een zieke Lazarus thuis verplegen, van wie niet anders gezegd kan worden dan: Hij is ziek en op zekere dag gaat hij dood, en Jezus heeft hem lief. O, past op deze Lazarus-broeders en Lazarus-zusters, die merkwaardige stille getuigen der eere Gods, in wie de liefde van Christus dagelijks, dagelijks en dikwijls ook van uur tot uur en 's nachts beoefend en openbaar wordt. Er is een streven in de wereld, en, vergiessen

wij ons niet, ook in ons volk--in de goddeloos geworden medische wetenschap is het begonnen--een geestelijk streven, dat vijandig is aan de Lazarus-broeders en Lazarus-zusters en hen naar het leven staat. Judasachtig wordt uitgerekend, wat Lazarus nadelig of voordelig is. Lazarus mag geen grote plaats meer hebben aan de grote tafel van de grote Schepper. Er is zogenaamd voor de gezonden en sterken, die de soort in het leven houden, niet meer genoeg brood, daarom moet men de zieken en gebrekkigen met de injectienaald of met het vergassingsmasker afmaken. Een geest - en ik weet wat ik zeg - die men tengevolge van de goddeloos-geworden medische wetenschap hier en daar ook reeds onder ons bij de ziekbedden kan aantreffen. Deze Judasgeest waait ook onder ons. Hier moeten wij met de grootste aandrang de stem verheffen: Maakt de Lazarus-broeders, maakt de Lazarus-zusters af! Stoot ze maar van de tafel weg! Het gevolg zal niet zijn dat de gezonden meer brood eten. Alle moederlijkheid en alle vaderlijkheid en alle broederlijkheid zal tot in het merg getroffen zijn. De liefde in velen zal bekoelen, en dit geslacht zal tot ijs verstijven. Jaagt Lazarus maar van zijn beklagenswaardig leger weg, het liggen zal ook u spoedig pijn doen, want de Heere heeft Lazarus lief. Wijst Lazarus maar van de tafel der volken weg, ook gij zult spoedig van de tafel weggestoten worden, want de Heere heeft Lazarus lief, dit geslacht ten zegen of ten oordeel. Lazarus moet erbij zijn. Dat hij aan de tafel van ons volk mee-eet met zijn grote eetlust, daarvan leeft ons volk. Maar wordt Lazarus weggejaagd, dan is het Christelijk geloof aangetast, terwijl het belijden moet, want de Heere heeft Lazarus lief. Opdat de liefde onder ons een oefenterrein hebbe, heeft Hij Judas toegeroepen: De armen hebt gij altijd met u.

Walter Lüthi

oo00oo

Publicatiedatum: 31 mei 1973

De dag van Christus

Walter Lüthi, J. H. Kok

Christus heeft herhaaldelijk over het laatste hoofdstuk van het Oude Testament gesproken. Daaruit kun je opmaken dat Hij deze verzen heel belangrijk vond. Er staat in Maleachi dat Elia nog moet komen voor de grote en geduchte dag des Heeren. En Christus zegt Zelf dat Elia al gekomen is. Dus \< ? as Johannes de Doper daarmee bedoeld. En de dag des Heeren is de dag van Christus. Nog nauwkeuriger gezegd: de dag waarop tegelijk geslagen en gespaard wordt, vertrapt en gedanst, gehuild en gejuicht, die branden zal als een oven en die stralen zal als de zon, kan dat een andere dag zijn dan , .. Goede Vrijdag?

Zo nauw neemt God het met de rechtvaardigheid in hemel en op aarde, en zo nauw neemt Hij het ook met Zijn liefde, dat Hij liever Zelf de slag krijgt dan de aarde te moeten slaan, dat Hij liever Zelf de neerbeukende vuist opvangt en laat neerkomen op Zijn Zoon.

Juist om deze liefde en deze rechtvaardigheid wordt er midden in ons christelijk geloof een plaats gevonden waar geoordeeld wordt. Dat middelpunt waar wij ons geloof op richten, laat ons een strafproces en een terdoodveroordeelde zien. Onze Verlosser is een gekruisigde. Hier is verzoening gebracht. Wie in het verzoenende werk van de Gekruisigde gelooft, hoeft niet bang te zijn want hij valt niet onder het oordeel.

Eén onderdeel van de profetie van Maleachi is nog niet in vervulling gegaan. Dat zijn de woorden over het jonge vee dat van vreugde over zijn bevrijding zal huppelen. Deze woorden wijzen óver de Goede Vrijdag heen naar nog een andere dag die God zal laten aanbreken, de laatste dag, de 'jongste dag', de dag van de voleinding. Het laatste boek van het Nieuwe Testament eindigt dan ook met 'Kom, . Heere Jezus!'

Walter Lüthi

Dr. Walter Lüthi, predikant in Bern, , schreef verschillende boeken die ook in ons land werden uitgegeven zoals 'De bouwlieden van God' en 'De zeven gesprekken van Maleachi' waaruit dit fragment werd gekozen.

'Dag in dag uit', J. H. Kok, Kampen Publicatiedatum: 12 februari 1948

Ontvangen Boeken

DE BOUWLIEDEN GODS (De Boodschap van Nehemia), door "Walter Lüthi, vertaald door ds. S. Molenaar. Uitgever T. Wever, Franeker. 188 pag.

Schrijver, van wie reeds meer dan één werk in het Hollands vertaald is, welke geschriften gaarne gelezen worden, heeft als predikant in Bazel voor zijn gemeente in 1945 een dertiental preken gehouden, waarin hij de geweldige vragen van de naoorlogse tijd aansneet. In de vorm slechts weinig veranderd, , gaf hij deze preken later aan een bredere kring door. Met grote belangstelling las ik dit boek door, 'k zou haast schrijven : in één adem^ Lüthi heeft de mens van vandaag iets te zeggen. Telkens weer trekt hij parallellen, tussen de dagen van wederopbouw van Nehemia en de tijd van

wederopbouw van vandaag. Hij vraagt na^r de diepere oorzaken van de oorlog en houdt zijn lezers voor, dat waarachtige wederopbouw begint met boete, met erkennen van eigen aandeel aan de schuld. Hij tekent de strijd van Nehemia tegen woeker en armoede, de worsteling van de stadhouder om de voltooiing van Jeruzalem muren ; hij laat zien, hoe een volk boete * doet. „Het essentiële ten aanzien van de naoorlogse vragen, de spil, waarom alles, hoe wijd ook vertakt, draait, is of er een .geslacht opgroeit, dat weer de Bijbel leest. Daar liggen ze, de wapenen, die de vrede winnen".

Het is Ais geen dor verhaal van gebeurtenissen uit het verleden, maar een prediking voor de mens van vandaag, waarom dr. Lüthi zijn geschrift opr draagt „aan alle mannen en vrouwen, die heden en morgen gelovig- staan op de steigers van een, zo God wil, betere toekomst".

Wie ingelicht wil worden over de politieke en staatkundige gebeurtenissen uit Nehemia's dagen, kan hier nauwelijks terecht. Het geschrift is geen verklaring van het Bijbelboek. Meer dan eens denken we, al lezende, aan kapstokpreken : mooie gedachten en prachtige opmerkingen, aan een hoofdstuk opgehangen. Schrijver vertelt zelf van zijn aarzeling om Nehemia 7 als Paas tekst te kiezen. Schrijver - maakt de sprong naar vandaag van de Bijbeltekst soms wel te spoedig en al te gemakkelijk. 'k Zou het schrijver ook niet gaarne nazeggen, dat Nehemia ijdel was en allesbehalve een held ; trouwens schrijver geeft ook geen bewijs voor deze opmerkingen.

Onze lezers mogen door bovenstaande een indruk gekregen hebben van de nieuwste pennenvrucht van dr. Lüthi. De uitgever Wever zorgde voor een keurige uitvoering en de vertaler voor een — op enkele slordigheidjes na — goede vertaling.

Walter Lüthi : HABAKUK TWIST MET GOD T. Wever, Franeker.

Walter' Lüthi, een populair Zwitsers predikant, is de schrijver) die over de profeten weet te schrijven voor de mensen van onze tijd. Dit werkje, waaraan enige preken ten grondslag liggen, gaat over de profetie van Habakuk.

Wie Habakuk leest, voelt onmiddellijk, hoe zwaar het de Israëliet moet geweest zijn in de dagen, waarin zijn profetie ons verplaatst onder de verdrukking van de Chaldeeër en bij het geestelijk verval van het volk. Reeds daarom spreekt deze profetie tot de Christengelovigen van onze tijd en verstaan zij ook iets van Habakuk's twist met God.

Ds. Walter Lüthi.

De bekende Zwitserse predikant Walter Lüthi heeft zich geschaard aan de zijde van de belijdenisbeweging „Geen ander Evangelie" in Duitsland. Hij sprak op de eerste gemeente en belijdenisdag", die deze beweging in Neder-Saksen organiseerde.

Meer dan vierduizend mensen woonden deze dag bij, waaronder bisschop dr. Harms Lilje. Lüthi bestreed in zijn rede niet alleen de moderne theologie, maar waarschuwde ook de belijdenisbeweging, om „andersdenkenden niet te verketteren".

„Hoeveel is er al gezondigd onder ons „belijden". Telkens als er een kruistochtmentaliteit aandient in het belijden, dreigt er verraad aan het christendom, " zei Lüthi.

„De gelovigen en belijders hebben geen reden zich te beroemen op hun rechtzinnigheid en zich te verheffen boven anders gelovende, want tot geloof toomt men' zonder verdienste of waardigheid."

Meegedeeld werd, dat de belijdenisbeweging hoopt, weer present te kunnen zijn op de komende Kerkedag in 1969 in Stuttgart. Aan de Kerke^ dag van dit jaar in Hannover kon men echter niet meedoen, omdat deze bedoeld was als „proeftuin" van de kerk. Een dergelijk experimenteren in de openbaarheid acht men gevaarlijk.

De Kerkedag heeft het mis, als hij meent dat de kerk groot genoeg moet zijn om uit twee monden te kunnen spreken, zei ds. Rudolf Baumer uit Eschelkamp. „Geen ander Evangelie" is niet bereid een christelijke gemeente toe te staan het valse Evangelie te verkondigen